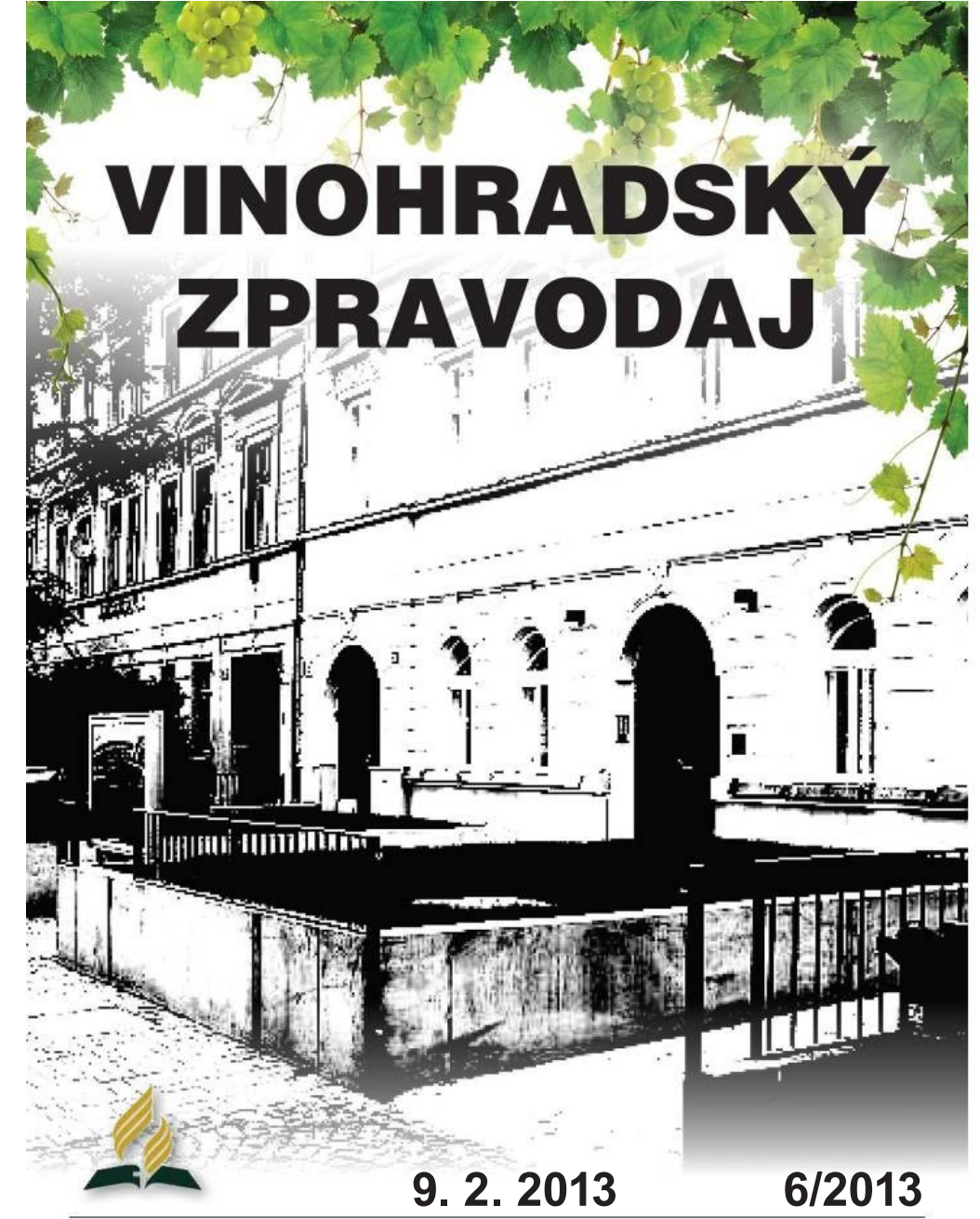

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

9. 2. 2013

6/2013

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9. února 2013

9.30 – 10.30	Sobotní škola <i>uvádí Martásková Libuše</i> Společná píseň č. 119 a modlitba Sobotní škola v malých skupinách Sbírka na misijní projekty CASD Společná píseň č. 124 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí Fuková Marcela</i> Varhanní preludium Společná píseň č. 279 Sborová oznámení Introit: Ž 145,14-16 Společná píseň č. 8 Přímluvná modlitba: <i>Krejzová Jiřina</i> Čtení z Bible – Ex 34,29-35 : <i>Jonczyová Michaela</i> Píseň pěveckého sboru: „Dej zahlédnout slávu svou“ Čtení z Bible – Lk 9,28-36 : <i>Martásková Libuše</i> Modlitba před kázáním: <i>Oczko Petr</i> Kázání – Čák Csaba <i>„Proměnění na hoře“</i> Hudební ztišení: <i>Vlach Šimon</i> Společná píseň č. 179 Modlitba: <i>Čák Csaba</i> Sbírka pro potřeby sboru Poslání: Žid 12,1.2 Společná píseň č. 280 Varhanní preludium
14.00	Odpolední shromáždění s kázáním: <i>Jonczy Roman</i>
15.30	Modlitební setkání

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Csaba Čák, odpoledne bude kázat bratr Roman Jonczy.
2. Příští sobotu nám kázáním poslouží bratr Martin Pavlík.
3. Po skončení dopolední bohoslužby se v učebně SC sejde oddělení Křesťanského domova při příležitosti zahájení modlitebního týdne. Setkání začne společným obědem a vyvrcholí modlitební chvílí.
4. Společenské centrum nabízí:
 - V pondělí, 11. 2., od 18.30 h zveme zájemce ke čtení biblických textů s odborným výkladem pod vedením našeho kazatele, bratra Radka Jonczyho. První setkání z cyklu „Ježíšovy postřehy k životu“ (kázání na hoře) nabízí téma: „Kdo je opravdu šťastný?“
 - V úterý 12. 2. proběhne od 19 h přednáška prof. PhDr. Jara Křivohlavého pod názvem „Manželství – potřeba nebo přežitek?“
 - Ve čtvrtek 14. 2. uvítáme milovníky stříbrného plátna na projekci filmu „Valkýra“. Toto historické válečné drama bude uvedeno od 19 h.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

1 456 Kč Sbírka pro misijní účely CASD

8 176 Kč* Sbírka pro potřeby našeho sboru

50 800 Kč jiné dary

*tj. **102 %** z částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru

RÁJ, UTOPIE NEBO SKUTEČNOST?

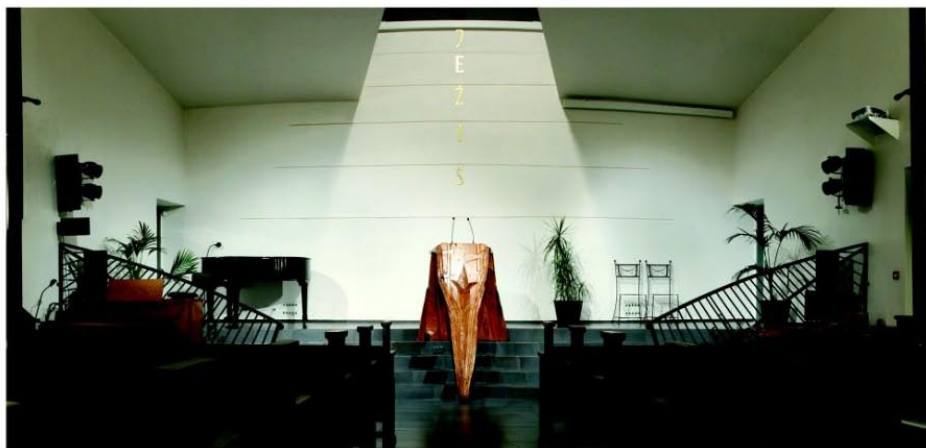
aktuální myšlenky z knihy Genesis

- 23. 2. od 10.45 hod. · Bůh – podstata ráje
- 2. 3. od 10.45 hod. · Slovo – tvůrčí síla ráje
- 9. 3. od 10.45 hod. · Šabbat – památník ráje
- 6. 3. od 10.45 hod. · Manželství – pozdrav z ráje
- 23. 3. od 9.30 hod. · Naděje – perspektiva ráje

TÉMATICKÉ BOHOSLUŽBY

v nejnovějším kostele na Vinohradech

káže Mgr. Radomír Jonczy

pořádá sbor Církve adventistů sedmého dne, Londýnská 30, Praha 2
vstup volný

KÁZÁNÍ

Př 30,7-9

kázání ze soboty 2. 2. 2013 - br. Filipi Pavel

Čtení: Dt 8, 7-14

O dvě věci tě prosím; neodpírej mi je, dříve než umřu: Vzdal ode mne šálení a živé slovo, nedávej mi chudobu ani bohatství! Opatřuj mě chlebem podle mé potřeby, tak abych přesycen neselhal a neřekl: „Kdo je Hospodin?“ ani abych z chudoby nekradl a nezneuctil jméno svého Boha.

Každý z nás má nějaká přání: přeje něco sobě, svým dětem, vnukům, sourozencům, rodičům, přátelům.

Ten člověk, jehož slova jsem právě četl – nevíme, kdo to byl, a je to jedno – má také svá přání. Ale formuluje je jako modlitbu, jako prosbu: *O dvě věci tě prosím...* Už to je k zamyšlení: Přání jako modlitba. Přát si (nebo někomu) něco – modlit se za to. Ale my to vlastně víme: Když někomu něco přejeme – nebo sami sobě přejeme – tušíme, že výsledek není tak docela v našich rukách a někdy vůbec ne. Něco snad pro to mohu udělat, aby se přání splnilo, ale jsou věci, které bych si přál nebo někomu přál, ale ony nejsou v mých silách. Ani „to zdravíčko“, které se hlavně navzájem přejeme k narozeninám, není tak docela v naší moci.... Takže ten starověký modlitebník volí rovnou jinou adresu, kam směřuje své přání. Adresu všemohoucího Hospodina. A nám to navrhuje také. Jsou přání, která se sluší vyslovit v modlitbě.

Oč prosí ten starověký modlitebník? On prosí o dvě věci: *vzdal ode mne šálení a živé slovo, nedávej mi chudobu ani bohatství*. Jsou to vlastně věci čtyři, ale jsou symetricky uspořádány do dvou dvojic: *šálení a živé slovo, chudoba a bohatství*. Dvě věci, pouhé dvě věci si přeje, pouhé dvě věci potřebuje, dvě věci mu postačí až do konce života. Říká: *neodpírej mi je, dříve, než umřu*. Modlí se tu smrtelník, jeden z nás, kteří také víme, že jednou umřeme. Nevíme, jak je stár ve chvíli, kdy říká tuto modlitbu, zda je to stařec, který má života pomálu, nebo mladík, který má život ještě před sebou. V každém případě: Ty dvě věci, o něž prosí, mu mají vystačit na celý zbytek života. Není to přání na jeden rok, je to přání na všechna léta, která ještě zbývají. On neví, kolik těch let ještě bude, jako ani my nevíme, kolik jich ještě máme před sebou. Ale dejme se poučit starověkým modlitebníkem, co také je možno si pro budoucnost přát, zač prosit, oč se modlit. Pro zbytek tohoto pozemského života, tohoto smrtelného života. Ten modlitebník nehledí přes hranici své smrti, nehledí k věčnosti, on si přeje něco pro tento život, dokud žije a dýchá; a prosí za to.

A co si přeje, za co prosí? Za *dvě věci*. Dvě věci pokládá za potřebné, za nezbytně potřebné, za životní minimum (a zároveň maximum), dvou věcí by nerad byl zbaven,

dokud je ještě na světě. Pouhé dvě věci mu stačí pro celý zbytek dnů. Pouhé dvě věci. Kolik věcí si já představuju, že ještě potřebuju jako životní, doživotní minimum! A vy? Bez kolika byste se neobešli? Jenom dvě přání?

Pohledme, která to jsou. Zaprvé: *Vzdal ode mne šálení a lživé slovo*. Jak tomu máme rozumět? Jde o to, abych se já nedopouštěl faleše a lži – nebo abych se sám nestal obětí faleše a lži někoho jiného? Nejspíše obojí. Ta první stránka je krásně popsána v mojžíšském zákoně (Ex 23,1nn): „Nebudeš šířit falešnou pověst..., aby ses stal zlovolným svědkem. Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo...“ Podobně v devátém přikázání Desatera: „Nepromluvíš křivé svědectví proti bližnímu svému...“ Ano, modlitebník prosí, aby nešířil falešné pověsti, aby se nestal křivým svědkem. Ale zároveň také – a to je ta druhá stránka: Prosí, aby se sám nestal obětí falešné pověsti a křivého svědectví. To obojí. Ale co to znamená: falešná pověst a křivé svědectví? Samozřejmě nás napadnou různé skandalizace, pomluvy, polopravdy, úlisné řeči, které se mezi lidmi šíří – dnes už masově, nejen od úst k ústům, ale od deníků k týdeníkům, od rozhlasu k televizi. Jenže jde také o něco ještě vážnějšího. Ty falešné řeči a falešná svědectví, ať bych je šířil sám, třeba i z kazatelny, anebo jim byl vystaven, jsou nebezpečné: Neboť nám vnucují falešný obraz života a světa. Navrhují nám, jak založit svůj život, v co věřit, v co doufat, z čeho mít radost, čemu se vyhýbat, podle čeho se rozhodovat, k čemu vychovávat děti a co radit bližním. O to prosí ten starověký modlitebník: Pane Bože, nedopusť, abych podlehl klamnému obrazu o sobě, o druhých lidech, o světě, o Bohu – anebo dokonce abych takové falešné ideologie sám šířil: o tom, že k doživotnímu štěstí a radosti vede cesta dravé bezohlednosti, velkých majetků, ostrých loktů a vyceněných zubů a širokých ramen; o tom, že Boží svět patří těm, kdo v něm vládou největší mocí a mají nejlepší zbraň. Vzdal to ode mne.

Vzdal to ode mne. Nepřeslechněme tuto větičku. Kdo takto prosí? Někdo, kdo ví, že to všechno, ta šalba a lež, jsou blízko, nikoli daleko. Že to všechno, ta šalba a lež, na něj dorážejí zblízka, dotírají na něj, vtírají se mu do mysli a do srdce, nabízejí se mu a podbízají, že život v klamu může být i příjemnější, rozhodně však bezpečnější, než holá pravda. Že ve lži se lépe ukryješ, než v pravdě. Je to blízko, vidím to kolem sebe každodenně, slyším to z médií, která mě přesvědčují, že je to ta nejskutečnější „reality show“, je to svůdné... vzdal to pokušení ode mne, vzdal je od nás, Pane Bože, a dej nám slovo, jež „nelže a neklame“, slovo pravdy, tvoje slovo, dej nám žít pod Božím slovem a být jeho pravdivými svědky. Pod slovem, jež ujišťuje, že svět, ve kterém žiju, je Božím stvořením a tedy nepatří mocným, nepatří politikům a tajným službám ani hvězdám showbusinessu; a že život, který žiju, má svou nekonečnou hodnotu a cenu v tom, že Boží Syn i za mne šel na kříž. A že to platí o každém z mých bližních.

To je první prosba starověké modlitby. A teď ta druhá: *Nedávej mi chudobu ani bohatství*. Trochu náhlý přechod z duchovních výšin do materiální všednosti. Že si modlitebník nepřeje *chudobu*, to naprosto chápeme. Kdo by si to přál? Ale on neprosí

ani o *bohatství*. A v dalším verši to zdůvodní: *Abych nasycen (zbohatnuv) neselhal (nezapřel, nezapomněl) a neřekl: Kdo je Hospodin?* Myšlenka, že bohatství je nebezpečné, není v bibli ojedinělá. Ne ovšem tak, že by bohatství samo o sobě bylo špatné. Může se stát i požehnáním od Hospodina. Ale právě: Od Hospodina. Pokušení, jež číhá v bohatství, je v tom, že působí amnézii, ztrátu paměti, že se zapomene na to „od Hospodina“, nebo se to přímo popře. Jak jsme to slyšeli v prvním čtení? „Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy..., až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata...jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapomněl na Hospodina...“ (Dt 8,12nn). A v této starověké modlitbě také: *Abych neřekl: Kdo je Hospodin?* V češtině slovo bohatství souvisí se slovem bůh. Člověk, který má boha-tství, jakoby měl boha. A jak daleko je odtud k představě, že on, který má bohatství, a tedy boha, je sám bůh? Že může jako bůh jednat, vládnout nad jinými lidmi, rozhodovat o jejich štěstí či neštěstí, o jejich osudech?... *Abych neřekl: Kdo je Hospodin*, když ne já? Zákony civilizovaných zemí se snaží omezit tuto boho-rovnost bohatých, ochránit před ní lidi ne-bohaté, slabé, nemocné, neúspěšné. Je to lepší způsob, než ten jánošíkovský – bohatým brát a chudým dávat, znárodňovat, zestátňovat, vyvlastňovat. Ale zde starověký modlitebník jen prosí, aby nebyl vystaven tomuto pokušení hrát si na boho-rovného bohatého.

Ale prosí i o to, aby nebyl vystaven pokušení chudoby. *Abych z chudoby nekradl a nezneuctil jméno svého Boha*. Říká se, že chudoba cti netratí. Ale zde se praví, že může poškodit čest – zneuctit Boží jméno. Je to zajímavé: Jak bohatství, tak chudoba mohou být urážkou Hospodina. Kdy chudoba? Tehdy, když bych v nouzi zachování života svého a své rodiny podlehl pokušení sáhnout na majetek svých majetnějších bližních, buď přímo nebo nepřímo, jánošíkovsky. Znovu a znovu žasnu, jak je bible realistická, zemitá kniha. Chudoba dělá z lidí zloděje. „Bída z lidí vlky činí a vlky z lesa žene hlad“, zpívali V+W v písni o středověkém básníku Francois Villonovi. Na tom nic nemění naše zkušenost, že ti, kdo u nás nejvíce kradou, nejsou chudí, nýbrž naopak většinou ti nejbohatší z nás. Tuto zkušenost starověký modlitebník na mysli nemá. Možná, že ji také znal. Ale on prosí jen, aby nebyl vystaven pokušení krást z nouze, z potřeby dát najíst svým dětem.

Tentokrát však svou prosbu doplní i prosbou kladnou: *Opatřuj mě dostatečně chlebem*. Kraličtí překládají: „Živ mě pokrmem podle potřeby mé“. Co je dostatečnost mé potřeby? To je přece různé u různých lidí a v různých dobách. Někomu stačí k večeři chleba se sýrem, Číňanovi hrstka rýže, někdo neusne, když nemá maso, třetí má rád kaviár. Co opravdu potřebujeme? Také k tomuto zamyšlení nás vede starověká modlitba. Co je pro nás dostatečné? Jaké příjmy, jak vysokou penzi potřebujeme? Abychom měli na živobyť, to je samozřejmé. Ale také na činži, která roste. A nějakou zálohu na výdaje za pohřeb, abych nebyl na obtíž potomkům. A kdyby zbylo také občas na lístek do divadla nebo na koncert. Anebo na zájezd po památkách... Opatřuj mě dostatečně... Jak: dostatečně? To slovíčko „dostatečně“ přeložili Kraličtí lépe: podle potřeby. Anebo také: Co se patří, co musí být. Cos mi určil k důstojnému životu. Modlitebník nepředepisuje Pánu Bohu, co a kolik toho má

být, nechává to na něm. Živ mě pokrmem podle potřeby mé. Jakoby říkal: Ty sám nejlépe víš, kolik činí má potřeba. Prosím, opatři mi ji, ale nedej mi klesnout pod její hranici, ale také prosím, nedávej mi raději příliš mnoho nad tuto hranici. Nauč mě žít z ruky do úst. Z tvé ruky.

Uvědomili jste si, že tu starověký modlitebník vyslovuje prosbu, kterou my denně říkáme v modlitbě Páně: Chléb náš vezdejší dej nám dnes? Chléb vezdejší (v dnešní češtině) chléb každodenní dej nám dnes, každého dne. Ne méně, než dnes potřebujeme, ale žádný zbytečný nadnormativ nad dnešní potřebu; a zítra zase; a každého dne. A slyšíme Ježíše: „Nedělejte si starosti o zítřek, zítřek bude mít své starosti“ (Mt 6,34). A ohledně případného nadnormativu slyšíme apoštola Pavla: Pracuj a vydělávej, „aby ses měl o co rozdělit s potřebnými“ (Ef 4,28).

Dvě věci žádá starověký modlitebník, dvě přání má, dvě prosby vysílá. Připojíme se k nim? Také toužíme, aby se zbytek našeho života nezakládal na vtíravém klamu, nýbrž na pravdě Božího slova? Abychom po zbytek života nebyli vystaveni pokušení zapřít a znesvětit Boží jméno nadbytkem nebo chudobou? Abychom s důvěrou brali zavděk tím, co nám každodenně k životu dává?

Je-li toto naší touhou, pak máme ujištění našeho Pána Ježíše Krista: „Budete-li o něco prosit Otce v mém jménu, dá vám to“ (J 16,23).

*Pane Bože,
děkujeme, že se na tebe smíme obracet
s žádostmi a prosbami ve jménu tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista.
Prosíme tě o moudrost tvého Ducha,
abychom věděli, na čem opravdu záleží pro zbytek našeho života.
vzdal od nás náporů falešných pravd a uč nás žít v pravdě tvého Slova.
vzdal od nás pokušení bohatství i trýzeň chudoby.
A uč nás vděčnosti za to, co každý den z tvé ruky přijímáme. Amen*

Poznámka: kázání bude uváděno uprostřed zpravodaje tak, aby ti, kteří si ho schovávají, měli k části s textem kázání elegantnější přístup a mohli ji jednoduše vyjmout a uschovat - kéž jim slouží! Ostatní laskavé čtenáře prosíme, aby tuto logiku přijmuli a vstřebali. Děkujeme!!!

MANŽELSTVÍ potřeba nebo přežitek?

Přednáší:

Prof. PhDr. Jaro Křivohlavý CSc.

12. února • Sedm fází života rodiny

19. února • Jak spolu doma mluvíme?

26. února • Jak se dožít diamantové svatby?

**BAREVNÁ KAVÁRNA NA LONDÝNSKÉ
(spodní sál)**

vždy od 19:00

Vstupné dobrovolné

Adresa: Londýnská 30, Praha 2

Spojení: Metro C – I.P.Pavlova, Metro A – Nám. Míru

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

SBOROVÝ VÍKEND

V našem sboru už řadu let rozvíjí své aktivity oddělení dětí, mládeže, prostřední generace, seniorů. V rámci těchto oddělení k sobě máme velice blízko, známe se, rozumíme si. Senioři však už většinou nemají bližší kontakt s příslušníky prostřední generace a mládežníci víceméně neznají ty, kteří sedávají ve spodní části sálu. Přiznám se, že mne tato skutečnost poněkud zneklidňuje. Proto už delší dobu přemýšlím o tom, čím přispět k tomu, aby celý náš sbor mohl fungovat jako rodina.

Před časem mne napadlo, že by k našemu vzájemnému sblížení mohl přispět víkend společně prožitý v pěkném prostředí někde mimo Prahu. Když jsem myšlenku konzultoval se členy výboru sboru, přišel bratr Vlach s nápadem, že bychom mohli vyrazit na Vysočinu do rekreačního zařízení u rybníka Dlouhý, nedaleko Ždírcu nad Doubravou. Někteří z vás toto místo znají. Naše církve zde už řadu let organizuje úspěšné biblické týdny.

Rekreační centrum umožňuje ubytování v různých cenových relacích, nabízí kuchyni pro milovníky dobrého jídla, příjemné prostředí k procházkám, sportování i jinému vyžití a konferenční sál pro cca 150 lidí, vhodný pro společné bohoslužby i jiné akce duchovně společenského rázu. Prostě vše jako stvořené pro realizaci akce, kterou jsem si vysnil. Objednaný autobus na místo v pohodě dopraví všechny, kteří se na místo nebudou moci dopravit osobními auty. To vše za přijatelné ceny pro všechny.

Po dohodě s výborem sboru si vás proto dovoluji pozvat na **společný sborový víkend**, který se ve zmíněném rekreačním středisku uskuteční na přelomu páteho a šestého měsíce roku 2013, tedy **od pátku 31. května do neděle 2. června**. V pátek večer, v sobotu dopoledne, v sobotu večer i v neděli ráno nás čekají společné bohoslužby, představí se nám náš nový kazatel Michal Balcar se svojí rodinou, s odstupujícím kazatelem a jeho rodinou si zavzpomínáme na uplynulých deset let společného života, naši sboroví umělci nás potěší svými vystoupeními, plánovaný víkend poskytne příležitost ke vzájemným rozhovorům i sportovním utkáním mezi příslušníky jednotlivých generací...

Zkuste prosím naše pozvání zvážit. Vedoucí jednotlivých oddělení vás do konce měsíce února budou kontaktovat s dotazem, zda se k nám budete moci připojit, či nikoli. Moc se na vás všechny těšíme a věříme, že navrhovaný víkend přispěje k našemu vzájemnému sblížení a posílení myšlenky církve jako rodiny.

Těšíme se na vás. Radek Jonczy, váš kazatel, spolu s výborem sboru

Konferenční centrum Immanuel, Dlouhý u Ždírcce n/Doubr.

www.immanuel.cz

ÚNOR 2013

V BAREVNÉ KAVÁRNĚ

11.2. Po 18:30 seminář

JEŽÍŠOVY POSTŘEHY K ŽIVOTU

Kdo je opravdu šťastný? (Matouš 5,1-12)

Četba biblických textů s odborným výkladem Mgr. Radomíra Jonczyho.

12.2. Út 19:00 host

MANŽELSTVÍ – POTŘEBA NEBO PŘEŽITEK?

Sedm fází života rodiny. Přednáší Prof. PhDr. Jaro Křivohlavý CSc.

14.2. Čt 19:00 film

VALKÝRA (USA, Německo, 2008)

Válečný / Drama / Historický / Thriller, 121 min.

www.londynska30.cz

NAROZENINY OSLAVÍ:

Horník Josef	9. 2.
Lipus Tomáš	10. 2.
Krumlová Jiřina	13. 2.
Šubrt Jiří	15. 2.

Blahopřejeme!

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

Vzpomeňte kdykoli na dnešní poslání – **Žid 12,1.2:**

*¹ Proto i my, majíce kolem sebe tak veliký oblak svědků,
odložme veškerou zátěž a hřích snadno nás ovíjející a s vytrvalostí
běžme závod, který je před námi, ² přeně hledíce k původci
a dokonavateli víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním,
podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu.*

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	739 345 670

Informace o zpravodaji:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby zasílali svůj příspěvek na adresu: vinohradsky.zpravodaj@email.cz, a to vždy do STŘEDY. Na uvedenou e-mailovou adresu můžete zasílat žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou.

www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz